

Sjóvar kirkja

Grein eftir Richard Johansen

Tekningar og annar tekstur eftir J.P. Gregoriussen

Suðursíða við nýggju forkirkjuni

Við Sjógv · 1896

Teknað eftir Geodætisk Instituts Opmåling 1896

Heimildarfólk: Meinhard Berthelsen, Berint Juul
 Rasmussen, Erhard Johansen

Mát 1:1000

Søgn er, at á Kirkjutanga rak lestrarfjølin á land frá teirri kirkju, sum stóð við Prestá á Skála og sum skolaði út í stórum vatnlopi.

Søgn er eisini um trøllið við Sjógv, sum helt til niðan fyrir sornhúsið úti í Stovu, men sum Rasmus á Ovri á sinni ɔandaði í Rinlastein á Strondum.

sóknarbygdunum, varð kistan sett á land á Líkhellu, og haðani borin gjøgnum niðara portur í kirkjuna.

Longu í 1857 fekk Johs. P. Johansen av Strondum handilsloyvi. Hann handlaði á Sjóvarhövda og hevur helst eisini hvøt handilshúsini, sum enn

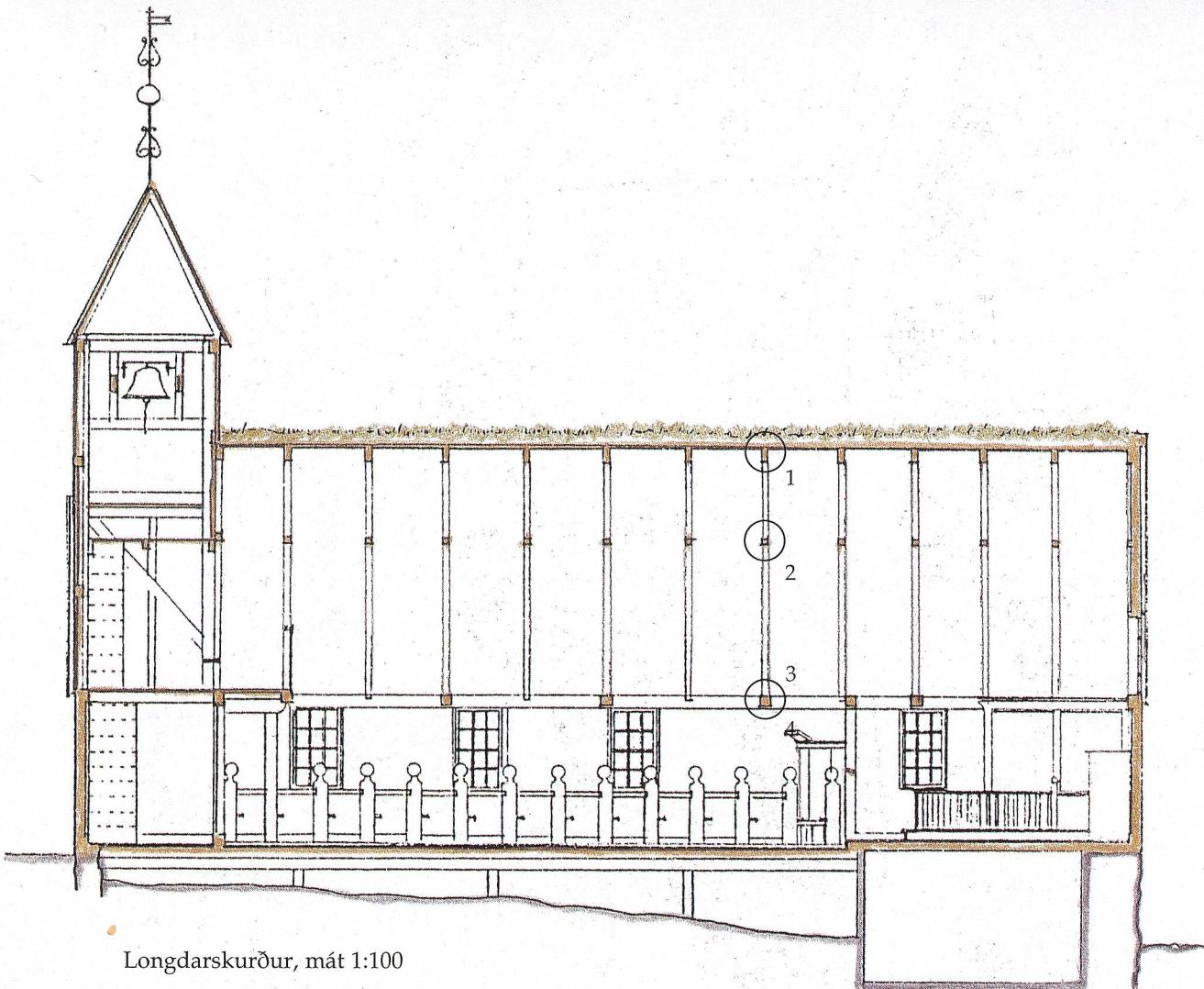

Teknað eftir matrikulkortinum

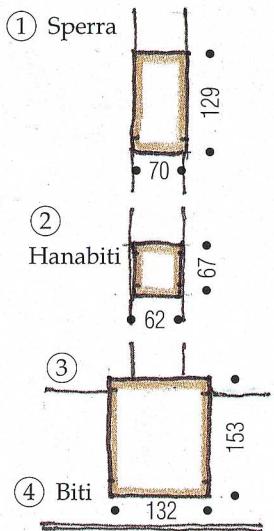
Mát 1:1000

Við Sjógv eru stórbroytingar farnar fram og tað við lít. Tað tykist sum alt bygdarlagið sum tað er, hefur staðið í vegin fyri kravmiklu bilferðsluni. Úrslitið varð, at tvísporaður vegur til skjótkoýrandi ferðslu er leiddur út á bláman fyri at nøkta til tað lítlu ferðsluni, sum er millum tvær miðalstórar førovskar bygdir. Her er einki at gera; tú kanst

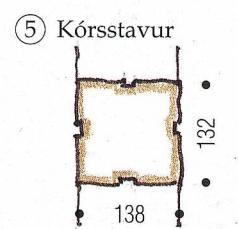
bert undrast yvir, at soleiðis er vorðið. Óll fjoran er avbyrgd, lítið siglingarhol er tó gjørt til bátnar. Tann náttúruvakurleiki og tað lív, ið har var, er med alla farið í söguna.

Longdarskurður, mót 1:100

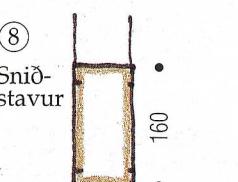
Serskurðir, mót 1:10

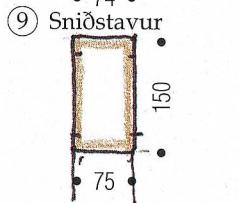
6. Skindustavur
5. Kórsstavur

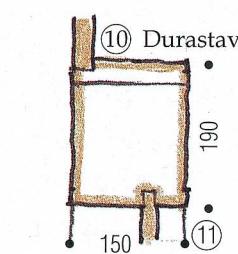
7. Skindustavur
35
65

8. Sniðstavur
160
74

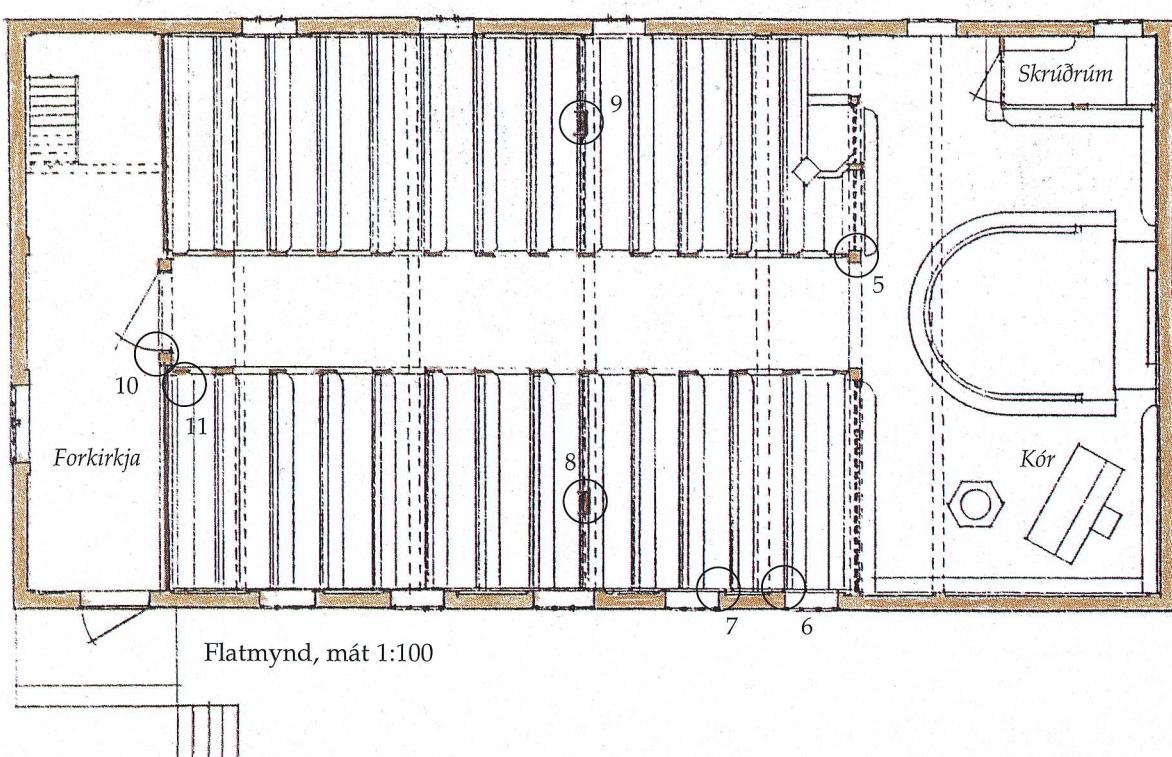
9. Sniðstavur
150
75

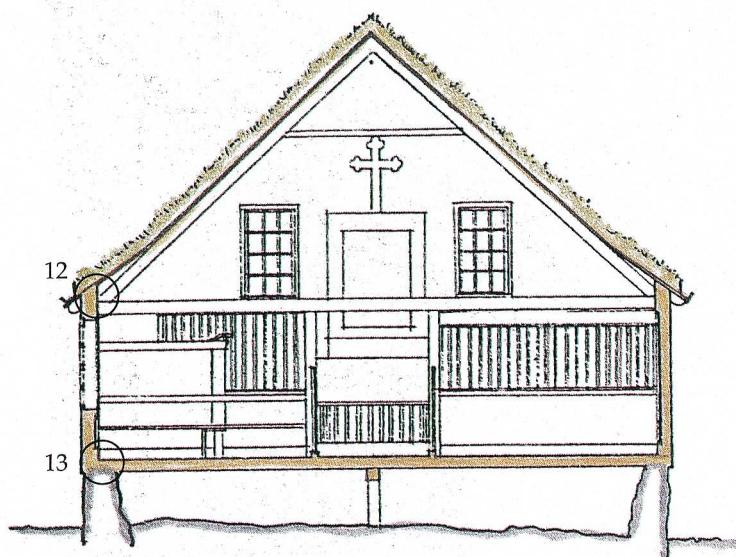
10. Durastavur
190
150
11. Durastavur
190
150

Stödd á kirkjuni: 15,27 x 7,68 m, ella 24 x 12 alin

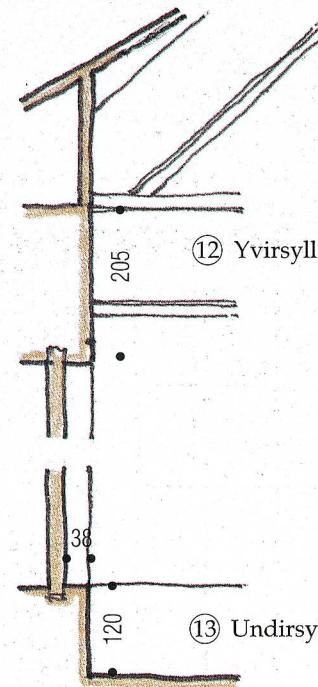
Takreising: 44°

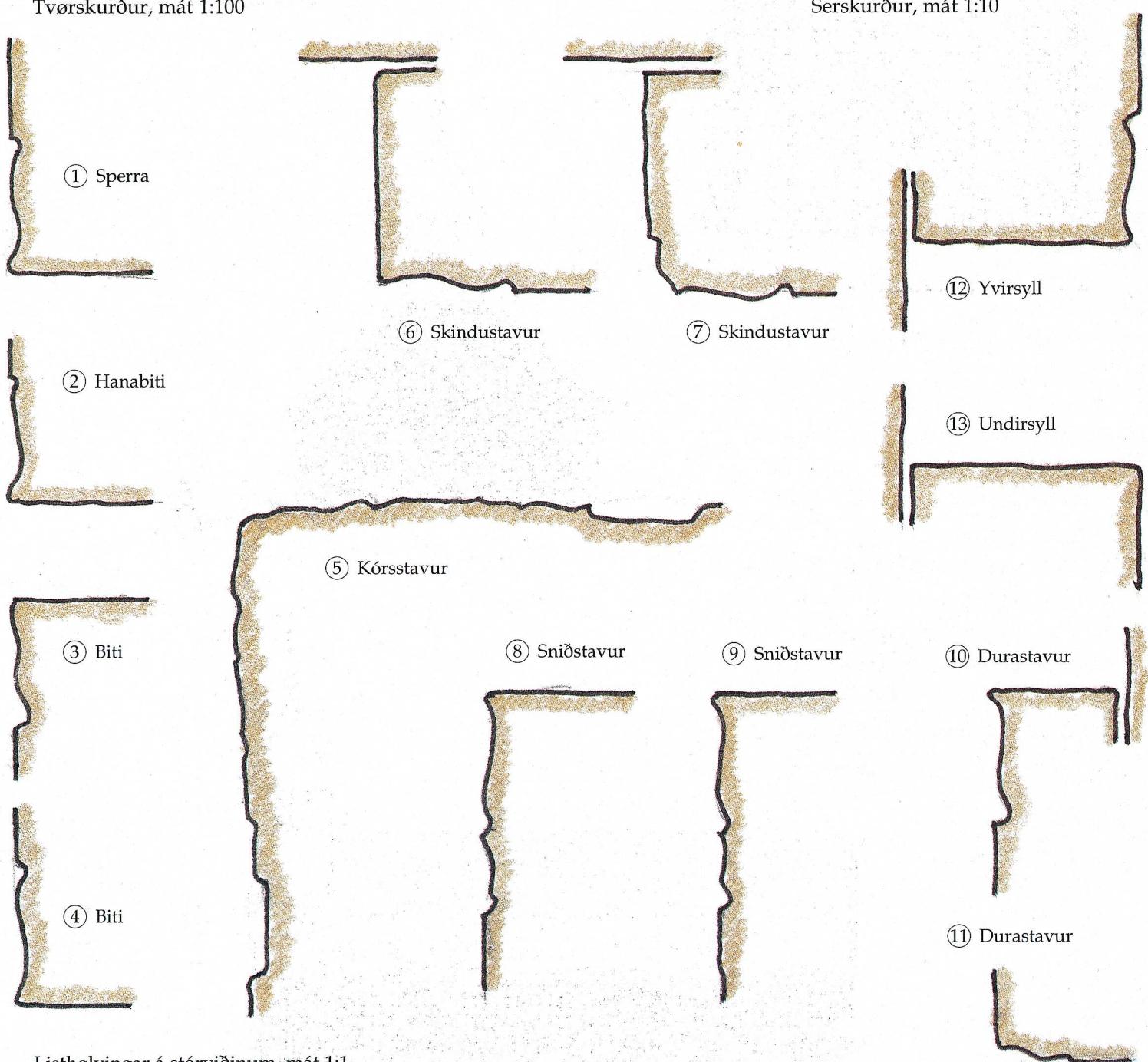
Flatmynd, mót 1:100

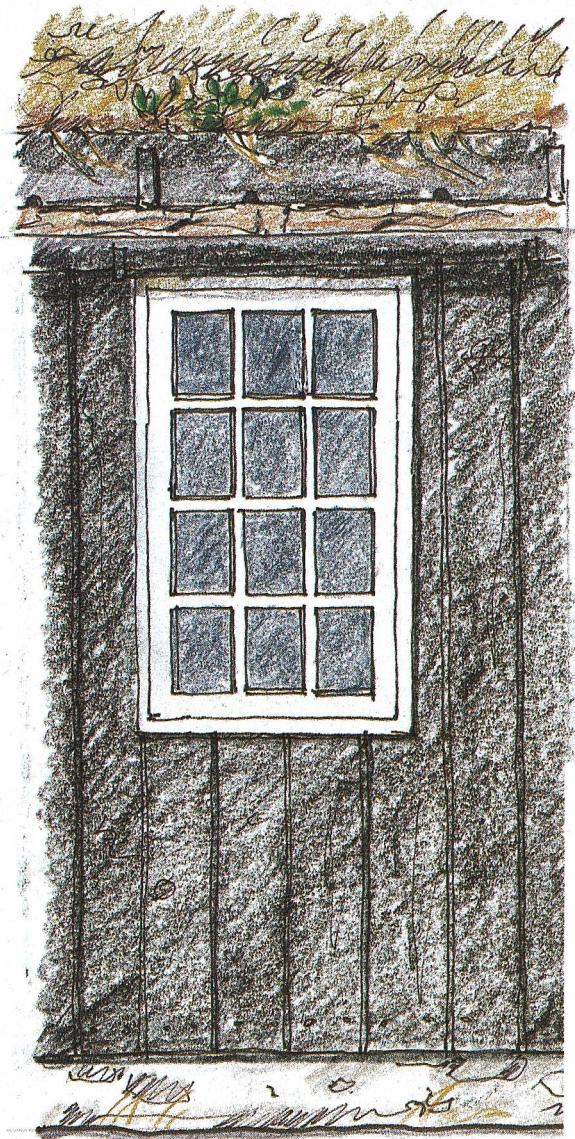
Tvørskurður, mót 1:100

Serskurður, mót 1:10

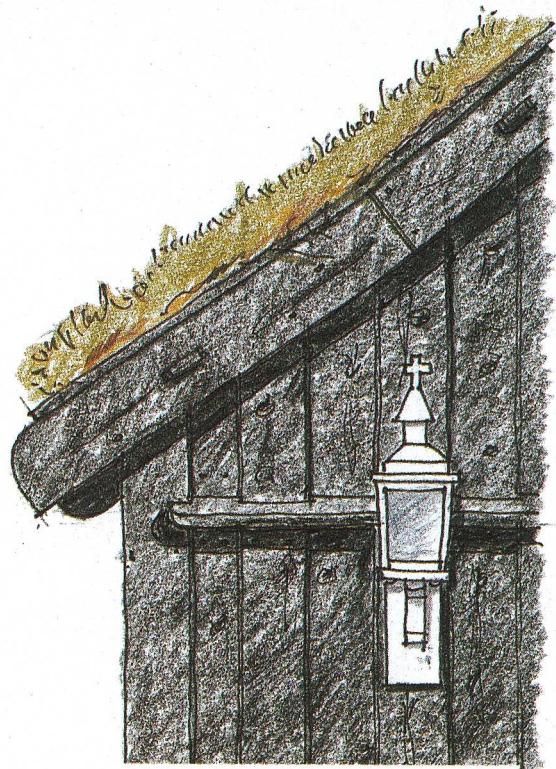

Listhólvingar á stórvíðinum, mót 1:1

Vindeyga á suðursíðuni, mót 1:20

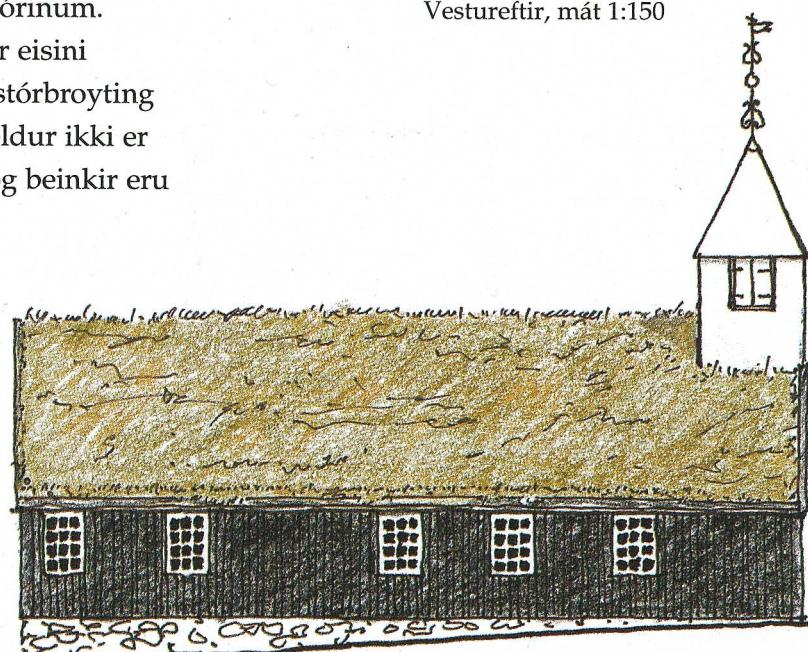
Í Sjóvar kirkju er kórsveggurin, allur sum hann er, fluttur eitt sperrurúm fram fyri at víðka um kórið. Tá eru sniðstavar úrtiknir, lúsað er í gamla kórsbitan, og fremstu stólarnir koma tá at venda bakið móti kórínum. Kanska eru kórsrimarnar eisini útskiftar tá, men henda stórbroyting er ikki nærri dagfest. Heldur ikki er greitt, nær stólavangar og beinkir eru lækkaðir.

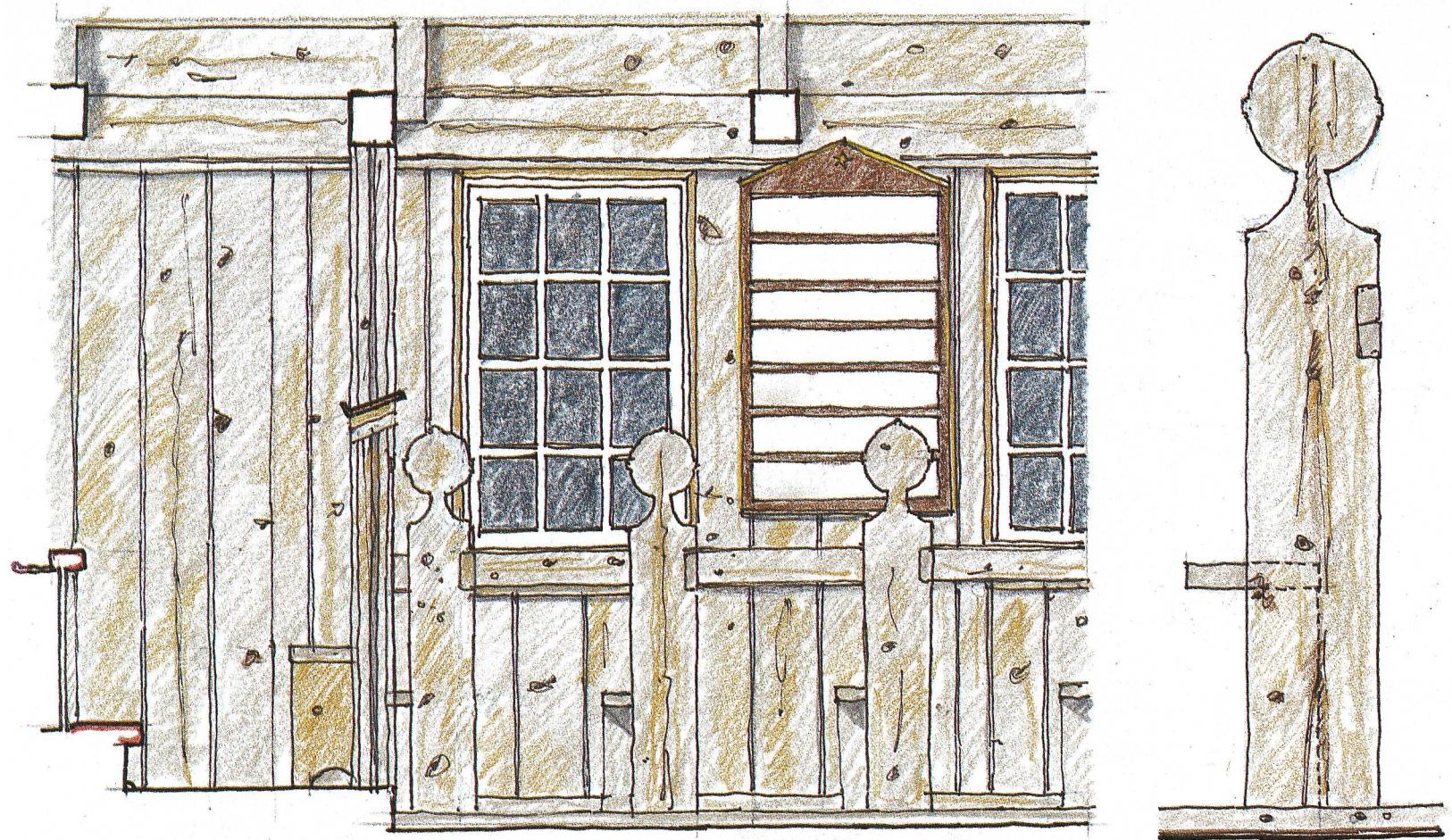
Vindskeið og partur av skjoldri vestureftir, mót 1:20

Vestureftir, mót 1:150

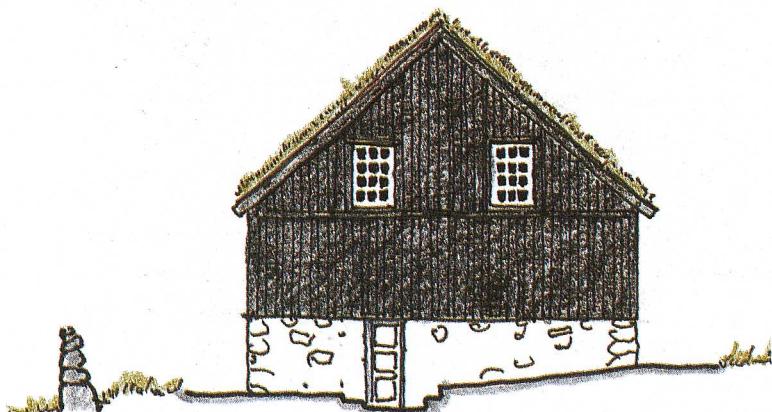

Norðureftir, 1834, mót 1:150

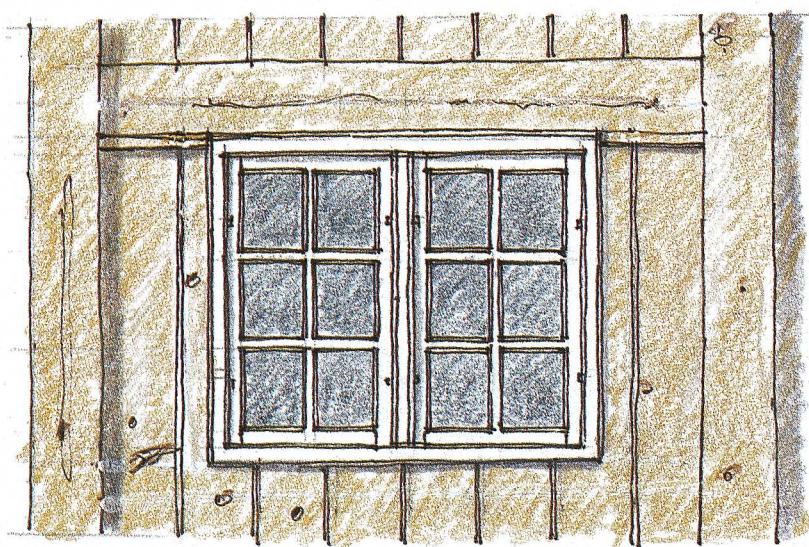

Fremsti partur mannfólkamegin, mót 1:20

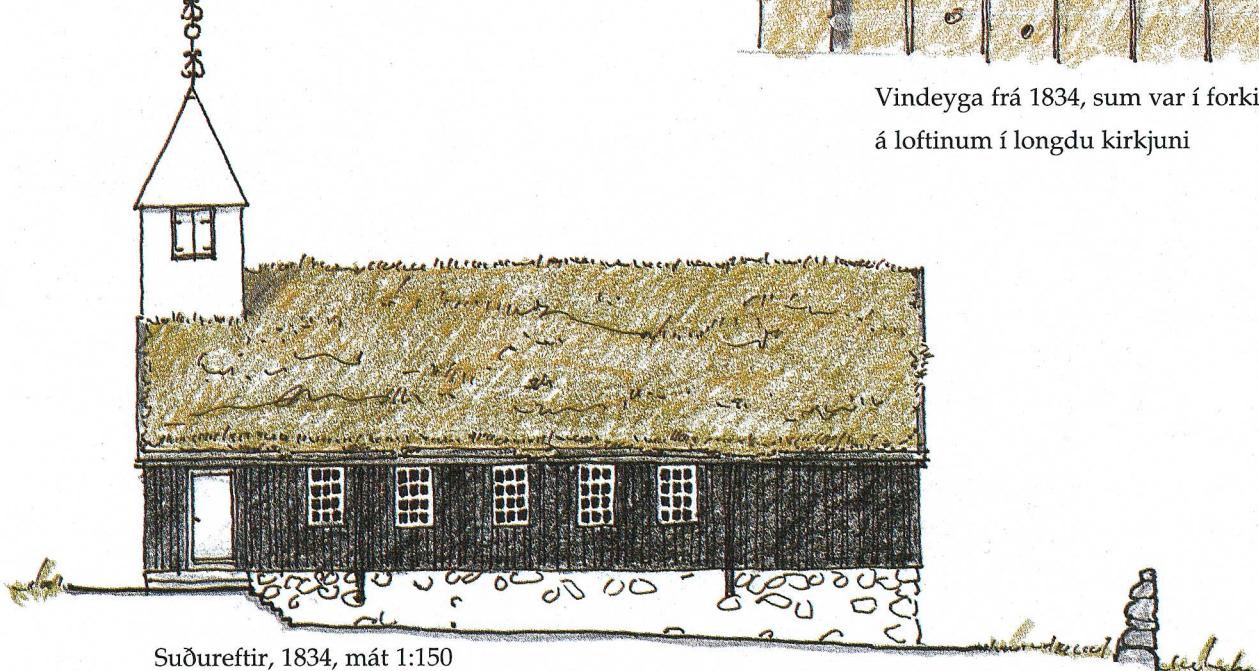
Stólavangi, mót 1:10

Eystureftir, mót 1:150

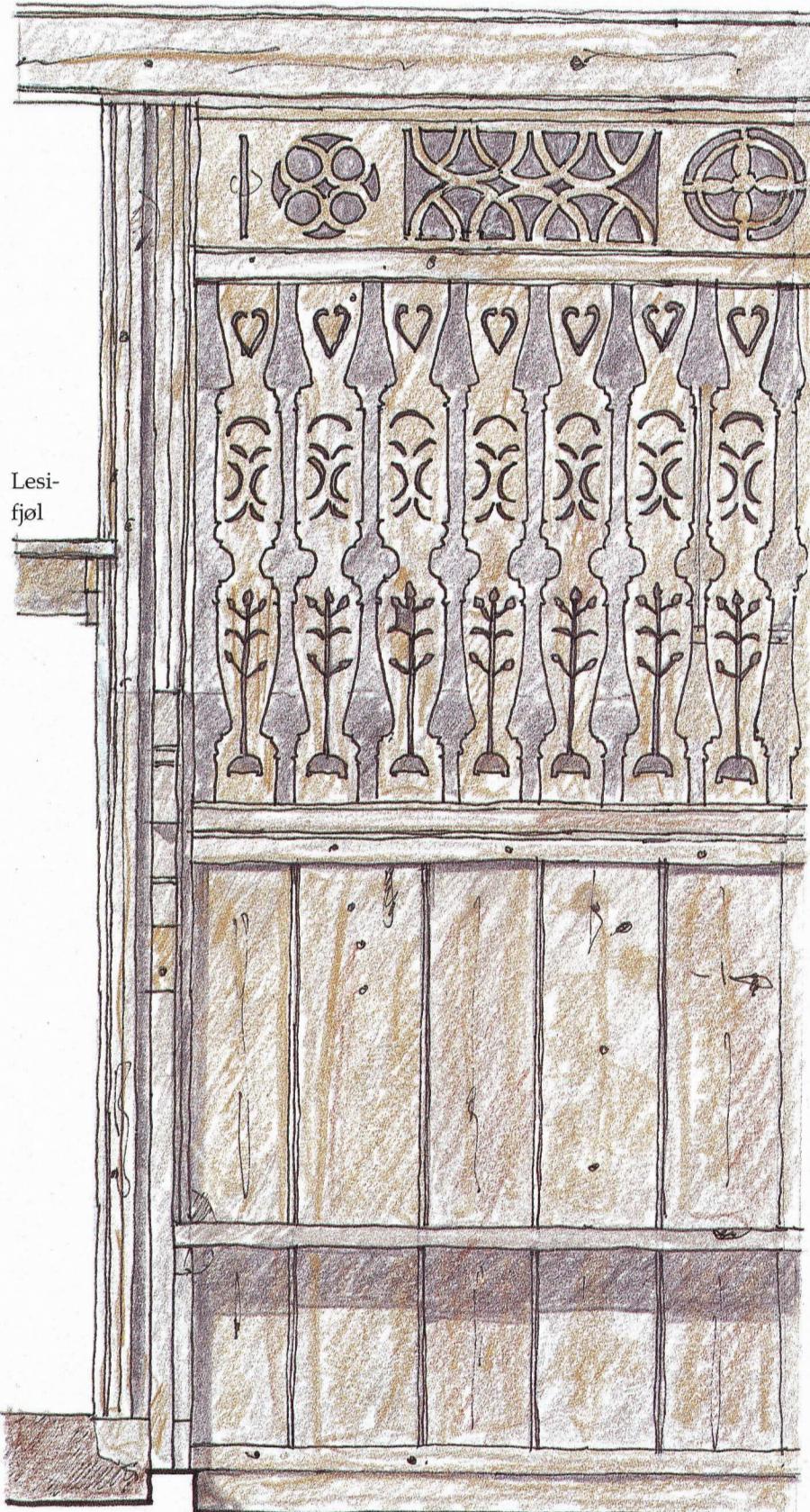
Vindeyga frá 1834, sum var í forkirkjuni, situr nú í
á loftinum í longdu kirkjuni

Suðureftir, 1834, mót 1:150

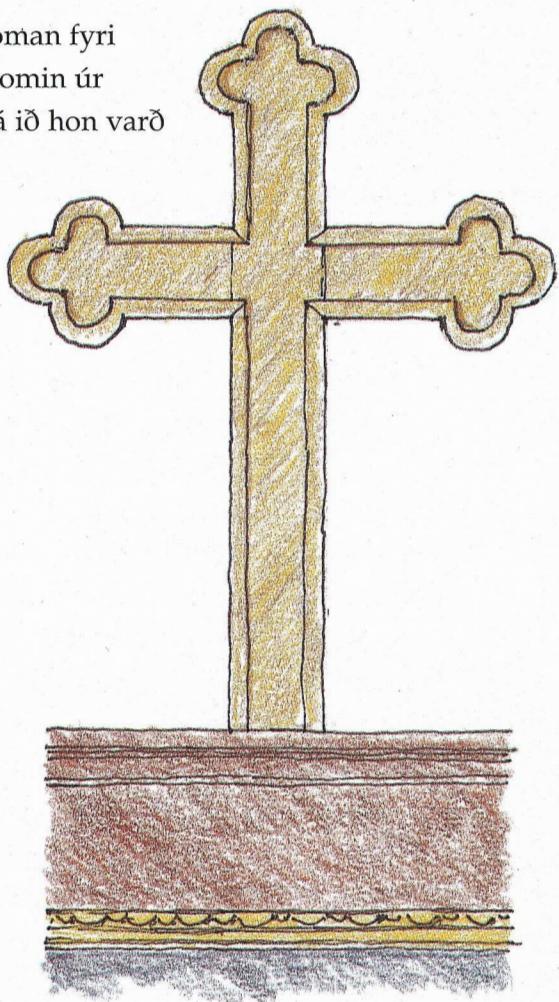
Konufólkamegin eru átta rimar við somu útsjond
og átta rimar aftan fyrir prædikastólin, sum eru
styttri og hava somu útskering sum rimarnar í knæ-
fallinum.

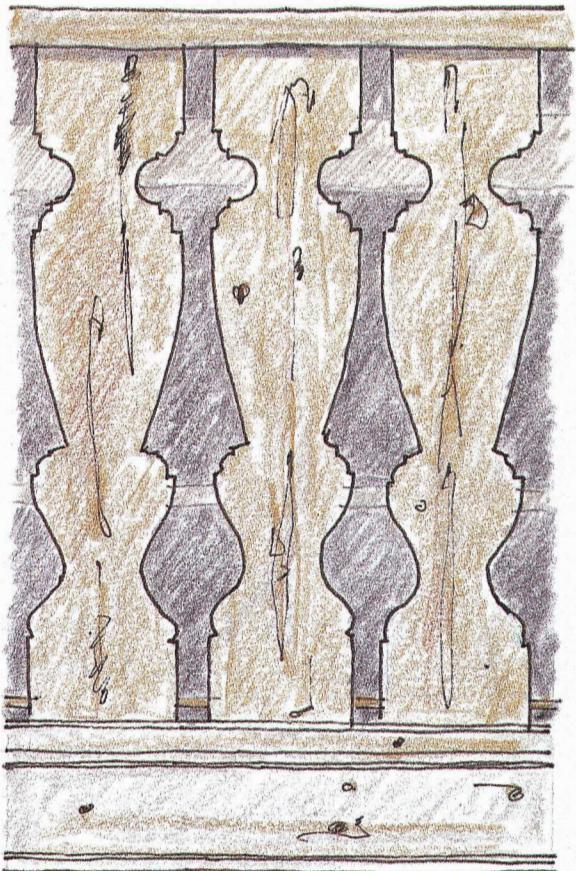
Kórsveggur mannfólkamegin

Rimar og skurðir endurgivnir í máti 1:10

Gylti krossurin oman fyrir
altartalvuna er komin úr
Havnar kirkju, tá ið hon varð
umbygd í 1865.

Gylti krossurin oman fyrir altartalvuna

Rimar framman á loftinum

Sjóvar kirkjur

Eftir Richard Johansen

Nær ið kirkja er bygd við Sjógv fyrstu ferð, vita vit ikki. Søgn er, at fyrr var Skála kirkjubygdin.

Í sognini »Jústinus lögmaður« verður sagt frá eini einkju í Hattarvík, sum átti ein so frálíkan fuglahund. Jústinus lögmaður vildi fegin keypa hundin frá henni, men hon sýtti. Hann rendi hana so av garði hennara í Hattarvík og hon fór tá til Hvannasunds, har hon átti eitt annað festi. Men heldur ikki har slapp hon at vera.

So flutti hon inn á Strendur í Eysturoy, har ið hon átti eina hálmörk í jørð. Men heldur ikki her varð hon verandi. Tá stóð kirkja á Skála við ta ánnra, sum rópast Kirkjuá. Men ein sunnudag í kirkjutið kom eitt vatnlop so dáttliga á, at tað tók kirkjuna út á sjógv, og øll, ið inni vóru, týndu lívið. Tá varð tað lovað, at har, sum tað fyrsta sprekid av kirkjuni kom rekandi, á tí staði skuldi hon verða bygd uppaftur, og tað var beint undir hálmörkini, sum hin áðurnevnda einkjan átti og búði á. So skifti hon til Nólsoyar.

Í viðmerkingum til sognina sigur Dr. Jakobsen m.a.: *Da der blandt de færøske lagmænd ikke omtales nogen ved navn »Jústinus«, må sagnets Jústinus være den »Joen Justinussen« fra Fuglø, som var lagmand 1628-1653.*

Hyggja vit at yvirlitinum yvir kongsbøndur frá 1584-1884 (A. Degrn), síggja vit, at einki konufólk stendur fyri festi í Hattarvík og Hvannasundi, ei heldur hevur nakar maður (hennara) festi í hesum báðum bygdum samstundis um hetta mundið. Tað kann tó vera ogn, men tá lögmaður kann taka garðarnar frá henni, er tað lítið trúligt.

Eitt annað avbrigdi av hesi søgn er prentað í Kirkjutíðindum nr. 7 í 1934 og í nr. 1 í 1960.

Her verður sagt frá, at prestur hevur guds-tænastuna í Skála kirkju, tá ið áin leypur og tekur kirkjuna út á sjógv við øllum kirkjufólkinum

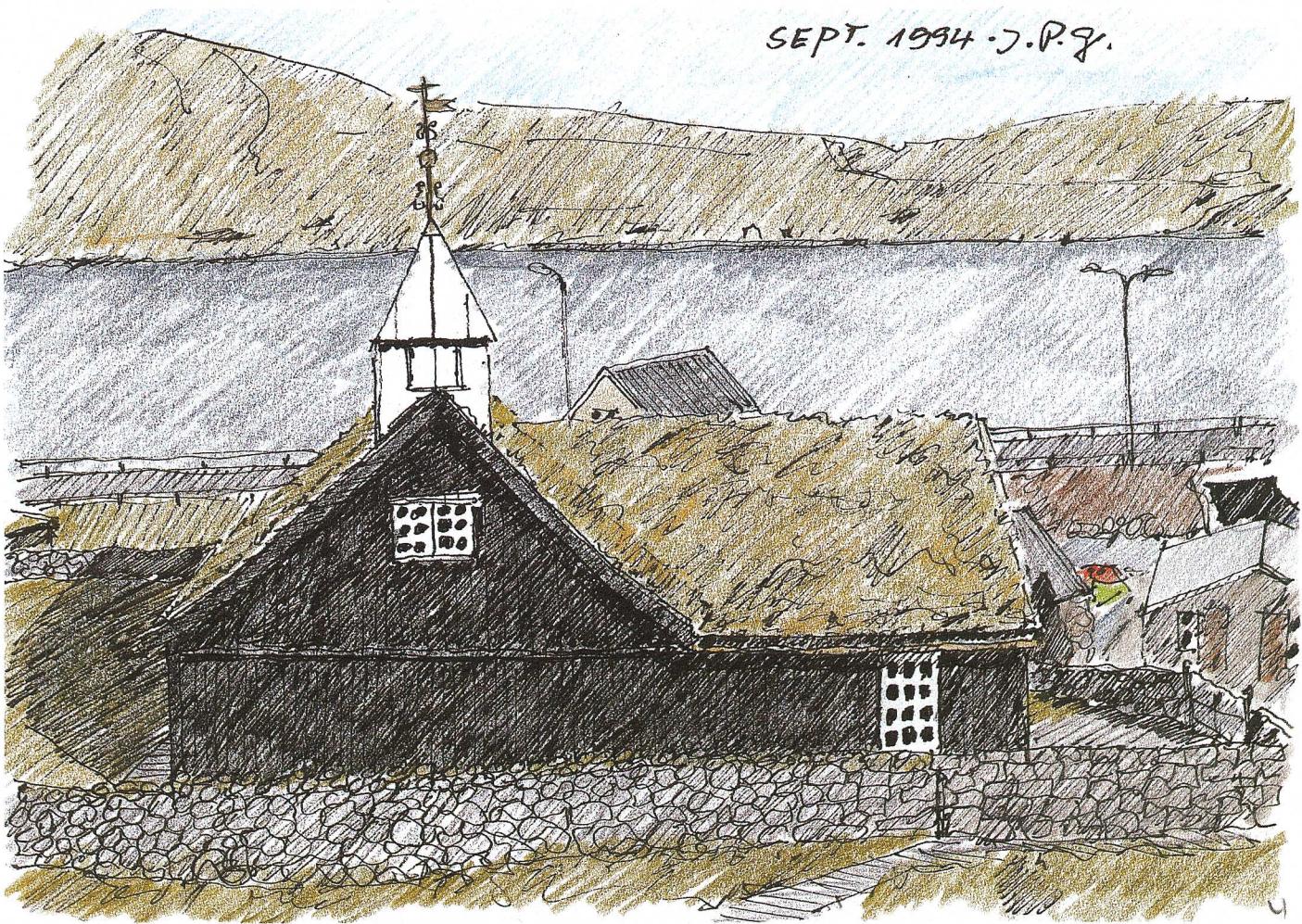

Vindskeiðin á nýggju forkirkjuni. Lyktina hevur Carl Andreasen á Flatutrøð gjort

og presti. Einans maður verður bjargaður.

Seta vit hesa frásøgnina saman við ta fyrru, so er tað greitt, at hendingin ikki kann vera farin fram eftir 1628, tí tað skuldi verið lögjóð, um ikki fleiri kongsbøndur vóru í kirkju, tá prestur var, bæði av Selatrað, Strondum og Skála, men vit kunnu ikki finna nakað, sum bendir á, at so hevur verið (A. Degrn aftur).

Í tingbókini fyri 1623 stendur m.a.: *Ole Joennsenn i Seblender for han havde overfalden Her Gebriel udi Kirken, der han skriftede folkene. Blev dømt at bøde til K.M. og benaadet for hans Armod Skyld paa 10 gl.*

SEPT. 1994 - J.P.G.

Vestureftir. Vindeygað, sum var í gomlu forkirkjuni, er flutt á nýggja loftið.

Hóast hetta ikki er nakað prógv fyri, at hendingin er farin fram í Sjóvar kirkju, so haldi eg, at tað hevði staðið, hvør kirkjan var, um eingin kirkja var á Strondum.

Tá hvørki N. Andersen, Thomas Tarnovius, Peder Claussønn ella Lucas Debes nevna nakað um hesa hending, so meti eg tað sum eitt fullgott prógv um, at tað ikki kann vera hent í 17. old. Slíkur sorgarleikur hevði verið nevndur.

N. Andersen skrivar um tríggjar kirkjur í Eysturoy, sum eru niðurlagdar eftir trúbótina. Hann nevnir ikki eitt orð um, at Skáli hevur havt kirkju. Eg rokni tí við, at kirkja er komin við Sjógv fyri trúbótina.

Vit lata áðurnevndu menn fáa orðið:

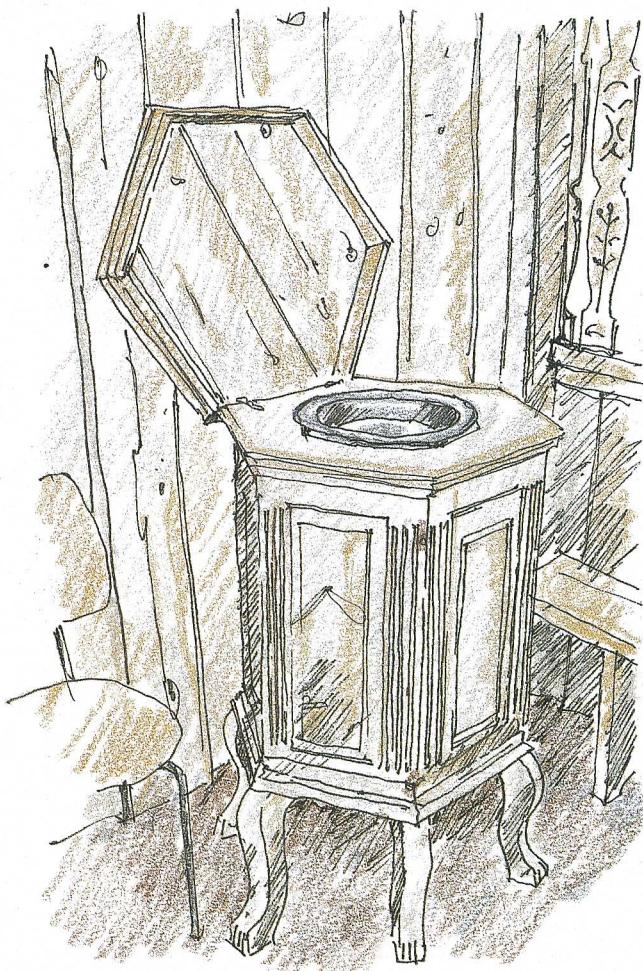
N. Andersen: »Ved Reformationen bleve flere Kirker nedlagte, deriblant Hove Kirke paa Suderø, Halvkirkerne paa Hestø, Kolterø og Nordredal, Saxen og Thorsvigs Kirker paa Strømø, Selletræ, Lervig og Lamhauge Kirker paa Østerø, en paa

Myggenæs og 3 Bønhuse paa Sandø foruden flere af disse sidste andetsteds, saaledes at Kirkernes Antal ved Begyndelsen af af det 17de Aarhundrede var 39 og Præstegjældene 7; siden da er Tjørnevig Kirke flyttet til Haldersvig, og Saxen Kirke blevet bygget.« (Hetta seinasta er tó skeiwt. Presturin Gregers Varde søkti um at fáa kirkjuna í Tjørnuvík flutta til Víkar, tað hendi bara ikki.)

Peder Claussønn sigur í 1632 m.a.: »Østerøen hafde 10 kirker i gammel tid, men hafuer nu 7 kirkesogner og er haden ved 7 mile omkring: der paa var Provste Sædet den tid Bisper residerende paa Færøi.«

Thomas Tarnovius sigur í bókini frá 1669 »Ferøers Beskrifvelser«, soleiðis: »5. Udi Østerøe er en Præst, hafvendis udi samme Øe 7 Kirker, huis nafne ere disse: Næs, huor Præsten hafver sin bolig, 2 Sio, 3 Gøte, 4 Fuglefjord, 5 Aandefjord, 6 Funning, 7 Eide.

Lucas Debes: Færoæ et Færoa Reserata. 1673. Í

Doypifunturin er meinlíkur honum í Gøtu kirkju

kapitlinum: Færøs Religion, nevnir L.D. eisini kirkjuna við Sjógv:

Østerøs Kald. Næs Sogn er Hoved-Kirken, Hos hvilken Præsten bor. Annekserne ere seks:

Kirke liggende fra Præsten mile

1. Siov	$\frac{1}{2}$
2. Gøte	$1\frac{1}{2}$
3. Fugle-fjord	2
4. Andefjord	$2\frac{1}{2}$
5. Funding	$3\frac{1}{2}$
6. Eide	$4\frac{1}{2}$

Kirkjuroknskaparþókin gongur tíverri ikki longur aftur enn til 1691, men har stendur m.a.:

Syf Kircke 1691: Kirckens Ornamenter og Inventaria ere: 1 Kalck og Disk ny gifen af gode folk, 1 gammel ubrugelig Kalck og Disk, 1 Messeskjorte, 1 Messehagel, Alterdug, Alterdækken, 2 smaa Messingstager, Altertafle, $\frac{1}{7}$ part i en ny Alterbog, 1 Skab. ...

Onkur hevur ført fram, at kirkjan í gomlum dögum ikki hevði altartalvu, men ein kross. Vit síggja her, at so hevur ikki verið. Vit síggja eisini, at tey fáa nýggjan kalik og altardisk frá góðum fólki. Kanska olmussu?

Í kommissionsbetænkningen 1709-10 fáa vit endiliga nakað at vita um kirkjuna sjálva. Har stendur soleiðis:

Sjov ved Strænder Kirkes Længde 16 Alen, deraf Koret $5\frac{1}{4}$ Alen, bred $5\frac{1}{2}$ Alen 10 Tommer, høj 6 Alen, 10 Mands- og 10 Kvindestole, Prædikestolen ved Kvindestolene. Alter med 2 Vinduer over, et dito ved Prædikestolen. Ornamenterne ere: Messing-Kalk og Disk, Messehagel, Skjorte og Alterdug brugelig; 2 fuldkomne Tin-Lysestager. Et lidet Vaa-benhus ved Vestenden af Kirken, intet Taarn eller Klokker. Kirken Indvendig klædt med brædder og udvendig med Stenmur omkring, tækket med Halm og tæt.

Denne Kirkes aarlige Indkomster er i de bedste Aaringer 19 Gyld.

Ordinær aarlig Udgift 12 fl.

Har tilgode 7 Gylden.

Í 1729 verða kirkjurnar í Føroyum sýnaðar aftur, og niðanfyri verður prentað avrit av hesum kirkju-sýni, sum hevur verið varðveitt í Sjællands Bispe-arkiv (Sjóvar kirkja varð sýnað 12. juli):

Blef samme Dag besynet, og befantis med Coret = $16\frac{1}{4}$ Al. lang, $7\frac{1}{2}$ Al. breed, $6\frac{1}{4}$ Al. høj, mestendels af nye Tømmer opbygt A° 1721 = udvendig med Vegge af ujevne Kampsteen omkring siderne og den vestre ende, intet forfalden, men med nye tømmer Klædnig uden tilfor den østre ende ganske fra grunden til rygaasen, den øverste del af vestre gavl er uden veg og Klædning, og kand derfor icke udeholde regnen, indvendig er denne Kircke Klædt med fyrretømmer trint omkring, baade siderne, Enderne og Taget, hvilchet synis vel gammelt, forfugtet og forsornt af halmens medfølgende vedsche, dog endnu befindis det uforraadnet, bielcherne ere svage, de fleste af Sparrerne alt for Kleinlige at bære tagets tyngde, hvorfor en Sparre med tverbaand er bestyr-

Sjeyarmaður ljósastaki, kalikur við disk, vínkanna og oblatdós. Kalikur og ljósastaki, sum helst var í kirkjuni í 1824.

chet; Alteret, alterfed, schriftestoel, Predichestoel og benche i Coret ere alle af fyrr og uforraadnede; for Coret er et Vindue 1¹/₁₆ Al. høyt 1 Al. breedt brøsst-fældigt, og Eet paa den nørre Side ved Predichestoelen 1¹/₁₂ Al. høyt 7/8 Al. breedt gansche sønderstaget, 11ve stoele ere paa hver side hvoraf 2de paa den syn-dere, og 3de paa den nørre side er luchte bag til uden døre og laas'for, dend er tæchet med halm, dog endnu draabeløs, gulvet i den ganske Kirche er med muld og gruus. For Kirchen findis en blot gl. dør uden laas og hængsler, og et lidet Vaabenhuus 2 Al. langt 3¹/₄ Al. breed 4¹/₄ Al. Høyt, klædt med fiæle trint omkring, hvilche i taget ere noget raadne paa kanterne, tæchet med halm, draabeløs.

Kirchens Inventarium og Ornamenter ere:

1 goed Kalck og Disch af Messing, 1 Par maade-lige svere lysestage af manggoeds, 1 gl. messeskior-te af hørleerit, 1 blaablommet kalamans Messehagel med et sort fløyels Kæars paa rygstycket, 1 gl. Kartuns alterdug med Kniplinger om, 1/7 part i een gl. Alterbog og ritual, 1 fyrreschab i Coret uden laas at giemme alter Klæderne udj, 2de træschamle den eene for Alteret, den 2den for schriftestoelen, 1 gl. altertavle, hvis maling er ganske afslidt.

Kirchegaarden er forsynet omkring med gierde af jord og steen ganske ubrøstfældigt.

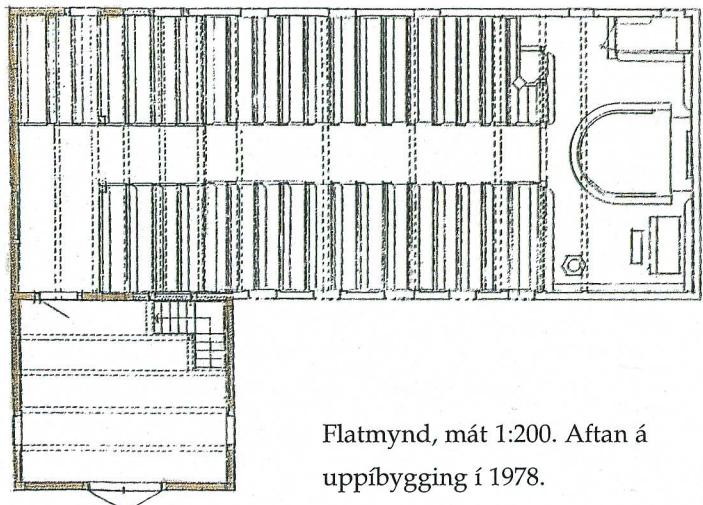
So mong voru orðini. Eg havi roynt at hildið meg til ta upprunaligu stavsetningina, t.e. at eg havi tik-ið villurnar við.

Av hesum báðum kirkjusýnum hava vit fingið reiðiliga nögv at vita:

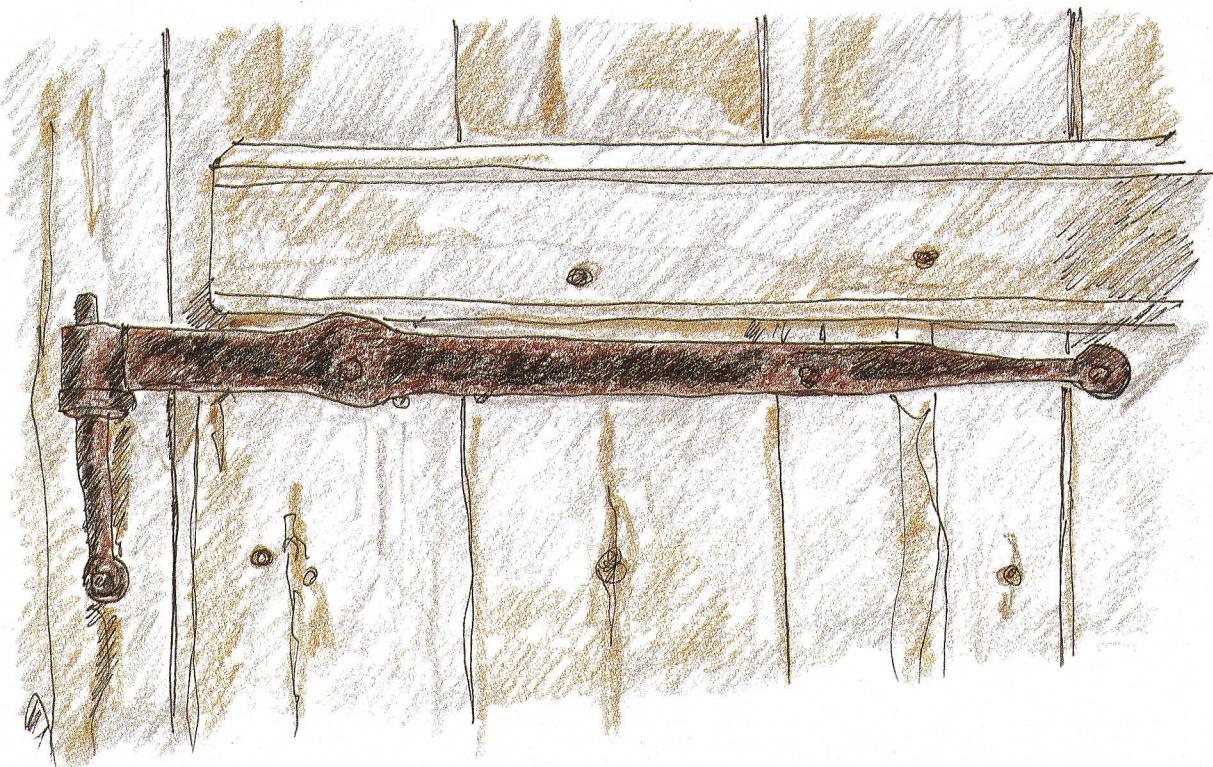
1. Ein nýggj kirkja er bygd í 1721.
2. Tann gamla kirkjan hevur 10 beinkir hvørju-megin. Tann nýggja hevur 11.
3. Tann gamla hevur 3 vindeygu, tann nýggja 2.
4. Tann gamla hevur grótveggir runt um, tann nýggja hevur timburklædning á eystaru síðu.
5. Tann nýggja hevur skriftastól, tað hevur tann gamla ikki.
6. Tann nýggja hevur altartalvu, einki verður nevnt um tað í teirri gomlu.
7. 2 beinkir á sunnar og 3 á tí norðar síðuni eru skildraðir frá hinum í teirri nýggju kirkjuni.

Á útreiðslusíðuni í kirkjuroknaskaparbókini fyrir 1721 stendur m.a.: ... til Kirckens reparation og ny bygning, og kirkjusýnið í 1729: »...mestendels af nye tømmer opbygt A⁰ 1721.« Spurningurin kann tí set-ast: Er tað ein nýggj kirkja, sum verður bygd hetta árið? Her má svarið verða ja.

Mátini á kirkjuni í 1709 og 1729 samsvara ikki. Hóast vit kunnu loyva eitt sindur av muni, sum feilmáting, so er munurin á breiddini ov stórur, til at tað kundi vera somu veggir; munurin er umleið ein metur. Eystari veggur í 1729 er av timbri, í 1709 er hann av gróti. Í 1729 er ein bonkur komin

Flatmynd,mát 1:200. Aftan á uppíbygging í 1978.

afturat, tað kundi týtt uppá, at kirkjan var eitt sindur longd.

At nögv av tilfarinum er brúkt aftur, er tó einki at ivast í, serliga tá tað er so illa farið eftir bert 8 árum. Í 1709 eru 3 vindeygu, men í 1729 eru bert 2. Her rokni eg við, at tey eru brúkt aftur, tí tað verður sagt, at annað er illa farið og hitt heilt sundurbrotið. Eisini verður sagt: *For Kirchen findis en blot gl. dør uden laas og hængsler.*

Í 1729 hevur kirkjan eina gamla altartalvu, har málningin er heilt avslitin. Løgið er, at hon ikki er nevnd í 1709. Hon má hava verið tá, tí hon er so illa farin. Hevur hon ikki verið í 1709, hevur hon ið hvussu so er hingið ógvuliga illa.

Tað er vert at geva gætur, at føroyingar hava skriftað eisini eftir trúbótina.

Við gjøgnumgongd av kirkjuroknskapinum siggja vit, at í 1770 hendir nakað. Har stendur:

Siou Kircke

1770

Udgifter:

4 stokke, 100 bord, 4 stötter, 2 stokke, 10 ditto, 25 vog næver, 3 ditto, 100 granbord, 7 ditto, 50 granbord.

10. jan. 1771: er endnu i behold.

1771:

Solgt 7 stokke.

1771

Udgifter:

1 tønde tjære	100 lægtesøm
7 stokke	50 femtommesøm
150 bord	300 fire –
10 vog næver	360 tre –
	200 to –

1772

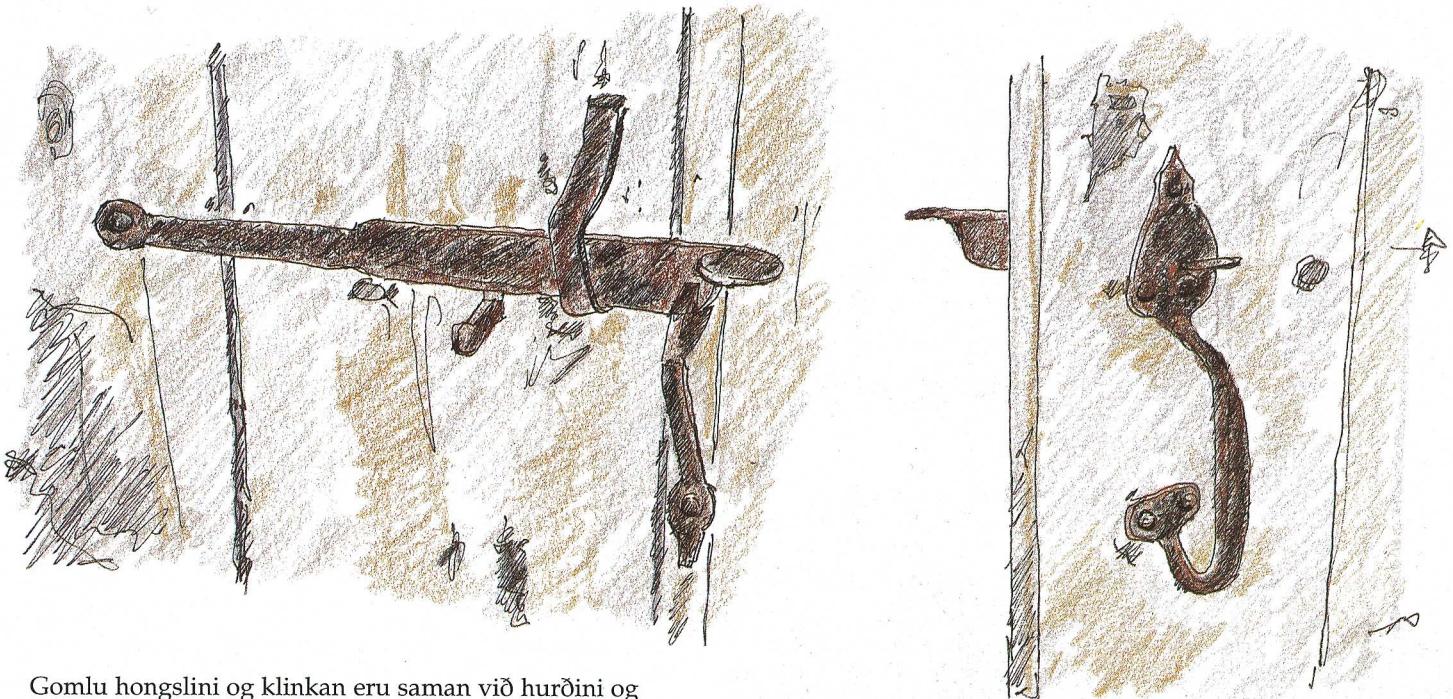
Udgifter:

Tømmermændene Daniel af Gjerdom og Poul af Ande fjord for bygning opaf ny og andet arbejde derved.

Joen Rassmussen for sin møje dervid 2 vinduer.

Avlop í 1772: 18½ bord á 5 shn, 4 stokke á 4 fl, 1 do. 1½ fl, 1 træstump 4 shn, gammelt tømmer paa nu 6 fl og 2 vog tjære.

Tað er sjálvandi torfært at siga, nær talan er um eina nýggja kirkju, og nær tað er talan um viðlíka-hald. Men har stendur: *for bygning opaf ny;* og tí má haldast, at ein nýggj kirkja er bygd við Sjógv í

Gomlu hongslini og klinkan eru saman við hurðini og durastavinum flutt í nýggju forkirkjuna

1772. Eisini verður tilfarið keypt yvir tvey ár.

Landt sigur í sínari bók, sum kom út í 1799:

»Strænder er det sydligste Bøjdelag paa Skaalefjordens Vestside; her er en af de smukkeste lyseste og rummeligste Landsbykirker i Færøe.«

Hetta haldi eg ber prógv um, at ein nýggj kirkja má vera bygd aftan á ta kirkjuna, sum nevnd er í 1729. Tí tann kirkjan kann neyvan fáa tað skoðsmál »at være en af de smukkeste, lyseste og rummeligste Landsbykirker i Færøe«, serliga ikki um eini sjeyti ár skulu ganga, áðrenn Landt sær hana.

Tað kann annars vera vert at geva gætur, at nú verður brúkt nævur til takið fyrstu ferð, fyrr hava teir brúkt hálm. Somuleiðis verður tjøra keypt á fyrsta sinni til kirkjuna.

Í 1784 verður aftur nógv keypt til Sjóvar kirkju, m.a. 400 brettir og í 1786 verður goldið tveimum timburmonnum fyrir arbeidi við kirkjuna. Nú verður helst torn sett á kirkjuna. Tað samsvarar væl við tað, sum Sverri Dahl sigur í Trap: *Klokke 1783, revnet og svejset 1933*. Spurningurin er so, um klokkan hevur verið í brúki, áðrenn tornið er liðugt.

Í 1805 er okkurt smávegis gjört við kirkjuna, tí har verður goldið tveimum timburmonnum, Sim-

on Augustinussen og Augustinus Simonsen, 13 sh ella ríkisdálar.

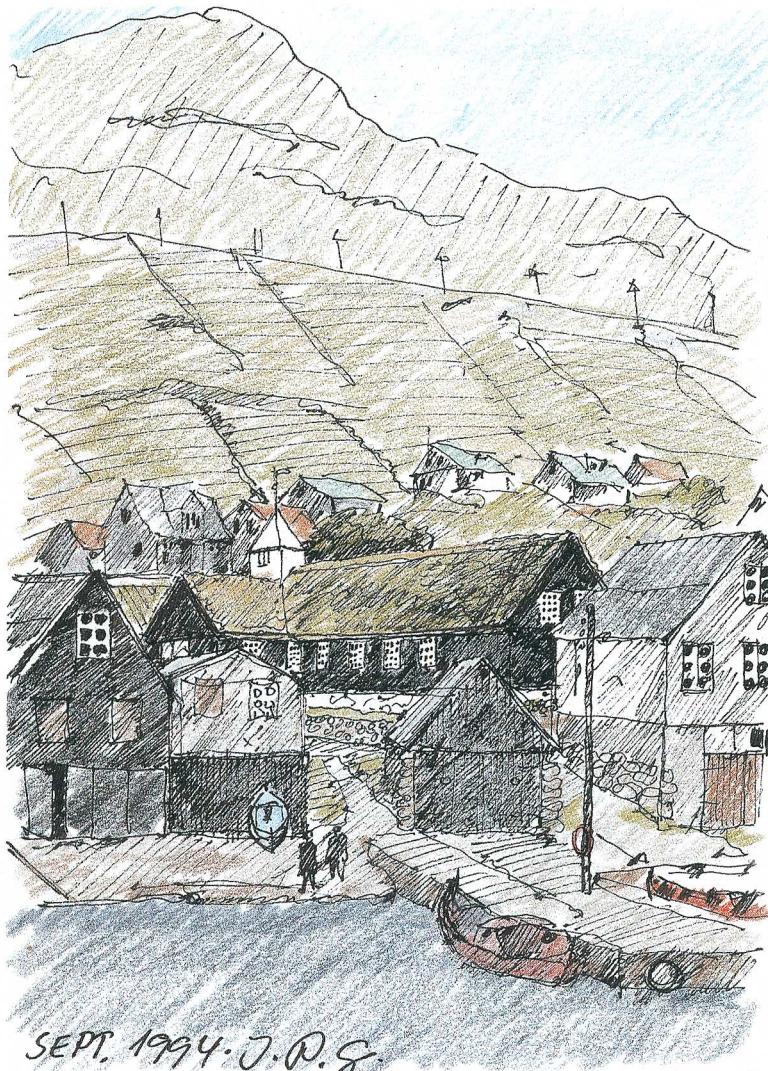
Kirkjuroknskaparbokin 1824:

1 Kalck og Disk af messing døbefad af tin, en klokke i tårnet lysestager, en messeskjorte, en gammel silkesessehagel, en Alterdug, et par gamle lysestager, en liden træskammel foran alteret, en stige, en bededagsbog, en Brochmannspostil med Anhang af passionsprædikener med Kingo psalmebog, en Joh Arnds Sande Kristendom, en $\frac{7}{8}$ potteflaske, en gammel Bibel, tvende ditto nyere, Heesprædiken: Om Vantroens synd aandelig (Anatomis)? En Kristelig Aandelig Kamp, endnu ni stk $\frac{7}{8}$ potsflasker.

Et nyt døbefad, Kalch og Disk af tin.

Í 1824 hevur kirkjan torn við klokku. At tornið er komið í 1785-86 er trúligt, tí ongar storrí útreiðslur hava verið við kirkjuna millum 1786 og 1824. Ein stigi er nevndur at hoyra til kirkjuna. Hesin stigin er helst brúktur av klokkaranum.

Her stendur nevnt »døbefad af tin«, seinni verður skoytt uppí »et nyt døbefad, Kalch og disk af tin«. Hetta er vert at geva gætur, tí tað doypifatið, sum verður brúkt í dag, er stemplað: M. Dahl-

Kirkjan sædd frá nýggja landsvegnum

gren 1795. Tað hevur sostatt ikki verið við Sjóvar kirkju frá 1795.

Í 1834 verður farið undir nýggja kirkju á Strondum. Orsókin er, at tann gamla er vorðin ov lítil. Í kirkjusýninum frá 1830 verður sagt: »Kirken befandtes at være for liden for Menigheden«, og í 1831: »Kirken har den væsentlige Mangel, at den er for liden for Menigheden.« Harafrat stendur, at kirkjan er í góðum standi.

Tað kann tí vera vert at kanna, hvussu nógv fólkatalið er vaksið í Sjóvar sókn. Tað var ein fólkateliing í februar 1801 og ein í august 1834.

Í 1801 sær soleiðis út

Strænder	26 hús við	106 fólkum
----------	------------	------------

Selatræ	10 hús við	51 fólkum
Skaale	14 hús við	66 fólkum
Íalt	40 hús við	223 fólkum
og í 1834		
Strænder	26 hús við	147 fólkum
Selatræ	10 hús við	60 fólkum
Skaalebotn	3 hús við	17 fólkum
Skaale	20 hús við	99 fólkum
Íalt	59 hús við	323 fólkum

Tað er ein vökkstur upp á 100 fólk, ella 44,8%.

Úr kontrabók fyrir Nes sóknar prestagjald. Viðvíkjandi Sjóvar kirkju:

11. aug. 1834

*Augustinus og Berent Simonsen Strænder
for tømmerarbejde ved Sjov Kirke:* 16 rbd 64 sh

25. sept. 1834

Smed Michelsen efter Regning: 5 rbd 80 sh.

30. sept. 1834

Povel Povelsen Skaale efter dito: 16 rbd 80 sh.

30. okt. 1834

Jacob Bærentsen

*for 50 dages tømmerarbejde ved Sjov Kirke,
og Hans Jacob Jacobsen 77 dages:* 44 rbd 24 sh.

9. okt. 1834

*Augustinus Simonsen og Berentsen
af Strænder ligeledes for tømmerarbejde
ved sidstmeldte Kirke:* 37 rbd 88 sh.

10. okt. 1834

*Kirkeværge Thomas Jacobsen Strænder for
tømmer- og smedearbejde ved dito:* 34 rbd.

23. okt. 1834

*Til Jacob Andersen Sydgøthe for 74 dages
tømmerarbejde ved Sjov Kirke á 36 sh. dito
for smedearbejde efter regning:* 28 rbd 80 sh.

15. des. 1834 verður hildin aktiún yvir gamalt timbur og nævur við Sjóvar kirkju.

17. des. 1834 keypir Sjóvar kirkja 5 pottar av víni.

Menninir, ið hava arbeitt upp á Sjóvar kirkju í 1834, eru sostatt hesir:

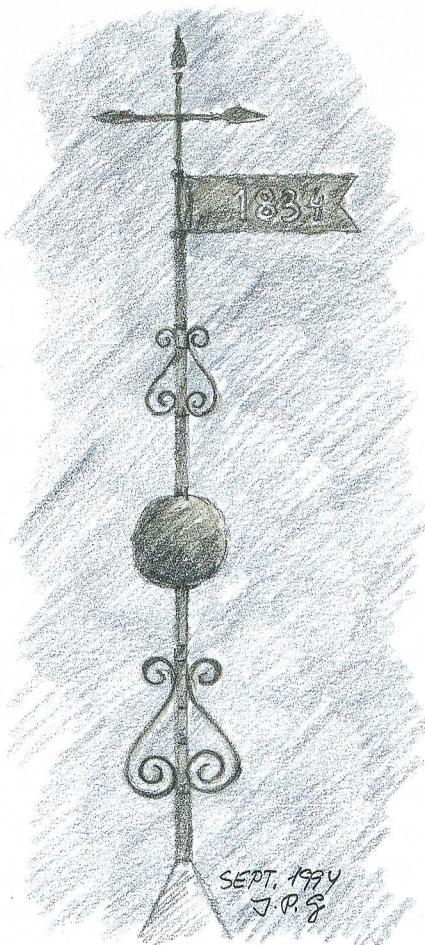
Augustinus Simonsen, Strendur
Bering Simonsen, Strendur
Thomas Jacobsen, við Sjógv Strendur
Povel Pouelsen, Skála
Jacob Andersen, Syðrugøta
Jacob Bærentsen
Hans Jacob Jacobsen
»smed« Michelsen

Augustinus, ella Aggusteinus, sum hann varð nevndur, og Berint voru brøður. Eftir fólkateljingini 1834 er Bering 44 ár og Aggusteinus 58 ár.

Thomas Jacobsen er 71 ára gamal í 1834.

Jacob Andersen úr Syðrugøtu hefur verið við at smíða Sjóvar kirkju. Hetta man vera sami maður, sum stendur sum byggimeistari fyri Funnings kirkju, tá hon verður bygd í 1847.

Jacob Bærentsen, Hans Jacob Jacobsen og Smed Michelsen eru helst allir úr Havn. John Davidsen,

Povel Pouelsen, Skála, hefur smíðað gamla spírið, sum Andreas Andersen á Strondum endurgjørði í 1978

Fjölin við árstalinum er eisini flutt í nýggju forkirkjuna

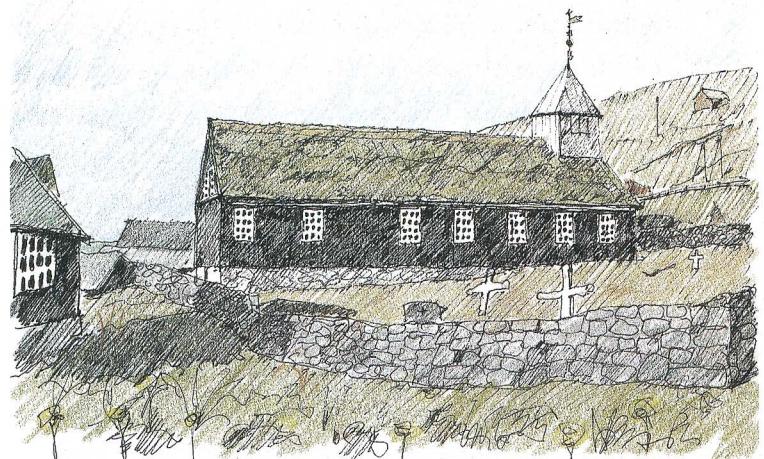
fyrrverandi lærari úr Havn, sigur soleiðis:

Smed Michelsen var Johs. Michelsen úr Smiðju-stovu, men giftur í Mettustovu. Hann var 69 ár í 1834.

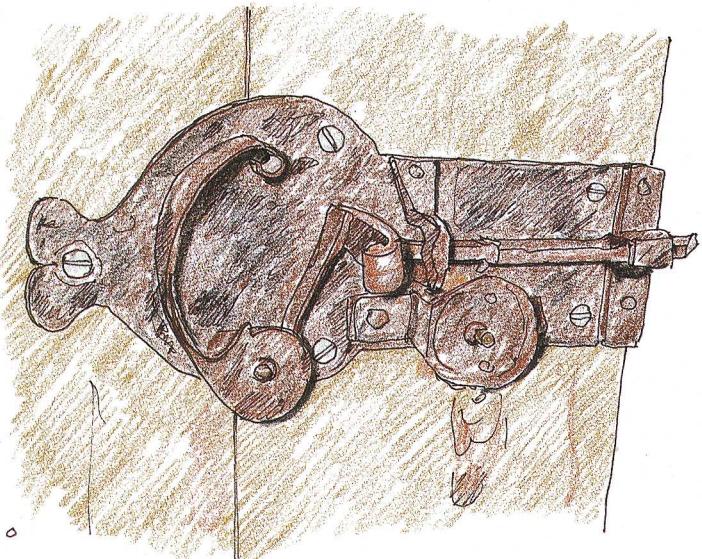
Jacob Bærentsen varð nevndur Sillu-Jákup uppi í Krókabrekku. Hann var »tømmermand og smed«, og 37 ár tá.

Hans Jacob Jacobsen var úr Dalólastovu, 18 ár og timburlærlingur. Hans var abbi Hans Jacob Michelsen, fyrrverandi havnarmeistara.

Jacob Bærentsen og Hans Jacob fáa sína lön goldna undir einum, so kanska Hans Jacob hefur verið lærlingur hjá Jacob Bærentsen.

Norðursíðan á kirkjuni eftir at hon er longd vestureftir

Gamla úthurðarlásið frá tí kirkjan varð bygd, er framvegis í nýtslu

Nakað annað, sum er áhugavert, er, at Dávur Petersen í Miðgerði í Kollafirði ikki er nevndur at hava fingið lón fyri arbeiði við Sjóvar kirkju. Hann, sum hevur havt æruna av at vera byggi-meistari av hesi kirkju. Í fólkateljingini 1834 er hann ikki nevndur á Strondum, men í Kollafirði, har tað verður sagt, at hann hevur verið »på besøg i Danmark«. Eftir hesum at döma er hann ikki komin til Strendur enn. Hann kemur annars til Strendur orsakað av jørð. Børnini hjá Dáva hava eftirnavnið Midjord. Sonur hansara flutti til Havnar og var kendur undir navninum Strandaspíkkin. Annars havi eg hoyrt onkran tosað um, at Dávur ikki tók lón fyri arbeiði við kirkjuna, men tað trúgvi eg ikki reiðiliga, serliga tá hann er avbygda-máður. Í aðrar mátar var Dávur Petersen hegning-máður. Hann handlaði niðri á Høvdanum til 1874.

Fyri umleið 10 árum síðani fóru fólk at tosa um, at okkurt mátti gerast við kirkjuna, tí hon varð hildin at vera ov lítil. Tað hava altið gingið nóg fólk í kirkju á Strondum, og soleiðis er tað framvegis.

Tað vóru tí tvinnir kostir í at velja, antin mátti kirkjan vaksast, ella mátti byggjast ein nýggj, og tað var ymiskt, sum fólk hildu um tað. Meinig-heitsráðið samdist um at leingja kirkjuna vestur-eftir við útbygningi suðureftir til forkirkju.

Hetta, hildu summi, fór at geva kirkjuni eitt annað snið og misprýða hana, men so væl hepnaðist henda bygging, at fólk flest halda Sjóvar kirkju framvegis vera eina ta vakrastu í landinum.

Tann, sum teknaði, var Kristoffer Kristoffersen úr Havn, og Carl Andreassen á Strondum stóð fyri arbeiðinum.

Í mai mánaði 1978 varð farið undir útgrevsturnin, og fyri jól sama ár var arbeiðið liðugt, og tað vóru bert tveir menn, Carl á Flatutrøð og Edmund í Króki, ið gjördu hetta arbeiði.

So væl var hetta arbeiði lagt til rættis, at tað var eingin sunnudagur, ið eingin gudstænasta var, og tað var ongan sunnudag, at ikki klokkan ringdi, hóast nýtt torn eisini varð gjørt.

Kirkjan varð vaksin soleiðis, at hon varð longd 3 m vestureftir við útbygningi suðuryvir upp á 5x6 m, sum nú er forkirkja.

Kirkjan hevði 12 stólar konufólkamegin og 13 stólar mannfólkamegin. Nú hevur hon ávikavist 19 og 17 stólar. Harafrat er loftið vaksið munandi, soleiðis at kirkjan nú rúmar millum triðing og helvt meiri av fólk.

Kirkjan hevði, sum allar tær gomlu, flagtak, men hevði seinni fingið asbest álagt. Asbesttakið varð nú tikið avaftur, tróðrið neglt av nýggjum og kirkjan fekk nú aftur flagtak.

Flögini vórðu skorin, fingin til kirkjuna og løgd á við sjálvbodnari arbeiðsmegi.

Tað gamla spírið var illa farið og gjørdi Anders Andersen eitt nýtt úr rustfríum stáli við tí gamla sum fyrimynd. Kúlan varð løgd við gulli.

Alt timburarbeiðið við tilfari kostaði bert góðar 182 tús. kr. Várið eftir varð eitt hús gjört niðan fyri kirkjugarðin til oljufýringina, sum hitar luftina, áðrenn hon í rørum verður leidd niðan í kirkjuna. Eisini vórðu stólar gjördir uppi á loftinum, hamp-að varð rundan um, garður laðaður, trappusteinur gjördur, og somuleiðis varð eitt støðupláss til bilar gjørt. Hesi arbeiði gjördu Carl og Edmund eisini. John Rasmussen gjørdi ravnagnsarbeiðið. Hitao- og ventilatiónsarbeiðið gjørdi Demich, meðan Svend Brimheim hevði projekterað.

Stólavangarnir og nummortalva konufólkamegin

Tá alt arbeiðið var liðugt, var kostnaðurin komin upp á 392.954,81 kr. Tey, sum sótu í meinigheitsráðnum, vóru: Elsbert Jacobsen, form., Henry Frederiksberg, kassam., Marjun Poulsen, Martha Johansen, Martin Frederiksberg og Petur Abrahamsen.

Seinni umvælingar og ábötur

Tá bygningar verða gjördir úr viði, er altið neyðugt við viðlíkahaldi og ymsum ábótum. Soleiðis eisini við Sjóvar kirkju.

Í 1990 mátti nýggj úthurð gerast. Hana gjørði Erhard Johansen á Strondum.

Tvey ár seinni varð hildið, at berandi konstruktionin av loftshæddini ikki var nóg trygg og tí varð farið undir at bøta um tryggleikan. Hetta arbæiði gjørði P/F Sandur Danielsen. Kirkjan fekk eisini nýggj vindeygu, sum Fróði Danielsen á Strondum gjørði og setti í.

Í januar mánaði 1994 varð lagt til merkis, at takið var farið at leka illa. Dómprósturin Petur Martin Rasmussen kom á staðið saman við formanninum í kirkjuráðnum Sanduri Danielsen. Teir kundu staðfesta, at her máttu umfatandi umvælingar til. Heitt varð á Jørmund Juul, verkfrøðing úr Oyndarfirði, um at koma við einum tilmæli um, hvat gerast skuldi.

Alt takið varð tikið oman av tí gomlu kirkjuni. Men tróðrið varð liggjandi eftir. Síðan vórðu 2 x 4" lektir lagdar omaná, bjálvað millum lektirnar, dúkur lagdur oman á bjálvingina, og síðan 22 mm gólvpáltur við isopal takpappi sveisað omaná. Síðan varð lagdur ein gummidúkur yvir alt takið. Alt enda varð so flagið lagt ományvir.

Meðan arbeitt varð upp á kirkjuna, komu teir eisini fram á ymist annað, sum trongdi til ábötur. Til dømis var kirkjan dragnað á miðjuni, so tað var neyðugt at spenna hana saman aftur. Skálkar-nir og takskeggið vóru rotin, úthang mátti gerast eystureftir, og vindskeiðir vestureftir. Somuleiðis vóru teir eisini varir við, at undirslögini og undir-syllin máttu umvælast. Hetta var stórarbeidið, tí klædningurin mátti allur frá. Gamli klædningurin varð settur uppaftur, men á sunnaru síðu varð klædningurin gjördur av nýggjum. Samstundis varð øll kirkjan bjálvað.

Tornið fekk somuleiðis stóra umvæling. Allur klædningurin og lúkurnar vórðu útskiftar. Somuleiðis varð takið klætt við blýggi.

Øllum hesum arbeiði stóð P/F Sandur Daniel-sen fyri.

1. november 1991 sökti Kirkjuráðið fyrir Sjóvar kirkju um stuðul at byggja orglið út við einari 8-fót prinsipalstemmu og nýggjan blásara. Henda umsóknin varð játtað og Christian Kruse, orgul-byggjari, Tórshavn, gjørði hetta arbeiðið.

Richard Johansen